

paa de iøvrigt bestemte Vilkaar. Fremkommer ikke saadan Begjæring fra den nævnte Part's Side inden Forløbet af fire Uger, bliver den Part, som eier Markjorderne, ligeledes inden Forløbet af nye fire Uger berettiget til at fordrø Overdragelsen af den anden Part's Eiendom for den derpaa ansatte Priis m. v. Efter den nævnte Tidsfrist kan derimod saadan Fordring ikke med Retsvirkning gjøres gjældende, og skal det overhovedet ikke være tilstedet den samme Person oftere at reise Spørgsmaal om Afløsning, hvorimod denne Ret ikke er betagen en senere Besidder af Eiendommen, derunder ogsaa indbefattet Fæsterens Enke.

For det Tilfælde, at det er Jordernes Eier, der kjøber Bygningerne m. v., skal han dog være pligtig til at overlade den tidligere Eier af den Brugen af samme, saalænge Fæsteforholdet med Hensyn til Jorderne vedvarer, paa de Vilkaar, som nærmere bestemmes af Afsløsningscommissionen.

§ 6.

Ved Taxationen vil Commissionen have at gaae ud fra, at Jorderne og Bygningerne med Grund og Tilliggende anses som tilsammen udgjørende en Heelhed. Ved den særlige Burdering af Bygningerne m. v. bliver derfor ikke at tage Hensyn til, hvad de efter deres Bestaaen og Grundens med videre Tilliggenes Størrelse osv. i og for sig betragtet kunde anslaaes at være værd, men Burderingen bør rette sig efter, hvilken Værdi Bygningerne m. v. maae antages at have som en væsentlig Bestanddeel af den hele samlede Eiendom, hvorhos der navnlig ogsaa bør tages Hensyn til den Betydning, som Besiddelsen af Bygningerne m. v. har faaet igjennem den særegne Afgang til at faae Fæste paa de tilhørende Jorder, som den ifølge de paa Stedet udviklede Forhold har givet deres Eier. — Ved Taxationen af Jorderne bliver i Lighed hermed ikke blot i Almindelighed at see hen til den Værdi, som en sliq, for Gaardens Vedkommende, den almindelige Fæstetvang undergivne Jordlob ved Fæstetvang kan antages at være værd, men derhos særligt at tage Hensyn til den Hindring for Jordens Eier i at sælge eller

hørfæste denne til Andre end Bygningernes Eier, som følger af Lovgivningens almindelige Fordringer om Fæstejords Bebyggelse. Det er fremdeles en Selsfølge, at ved Ansættelsen af Kjøbepriisen for Jorderne Værdien af de Fordringer, som Brugeren selv har bekostet paa Jordlobben, og for hvilke der ved Fæstefra-trædelse efter Lovgivningen vilde kunne fordrø Erstatning, bliver at fradrage, ligesom en yderligere Moderation i Taxationssummen maa finde Sted, hvor der ved Fundatfer eller andre Dispositioner maatte være indrømmet Fæsterne særegne Begunstigelser.

§ 7.

Af den Værdi, hvortil Jorderne efter § 6 af Commissionen beregnes som den Priis, til hvilken Fæsteren eventuelt anses berettiget til at overtage dem, bliver, hvis Saadant findes hensigtsmæssigt og stemmende med Parternes, navnlig Eierens, Ønsker, ligesom fremdeles i alle Tilfælde, hvor Jorderne tilhøre et Behov eller Fideicommissgods, forsaavidt dette følger af Salgsbevillingens Indhold, en Deel at omfatte til en fast og usoranderlig, i Eiendommen som en Heelhed næst efter kongelige Skatter og andre offentlige Afgifter — for Bygningernes Vedkommende dog tillige næstefter den i samme allerede indestaaende Gjæld — prioriteret Arvesæstefgift af Byg, betalbar efter hvert Aars Capitelstaxt. Denne Omfattelse — der foretages paa den Maade, at en Tønde Byg regnes lige med det Beløb, der indkommer som Gjennemsnitsprisen for Byg efter Capitelstaxterne i de sidste 24 Aar med Udskydelse af de 2 høieste og de 2 lave, og at den aarlige Afgift træder istedet for en saa stor Deel af den beregnede Capitalværdi, som vilde kunne forrentes med Afgiften efter en Rentefod af 4 pCt. p. a. — maa dog ikke finde Sted i større Omfang, end at 4 Tdr. Byg aarlig for hver Tønde Hartkorn bliver den høieste Afgift, der kommer til at paahvile nogen Eiendom.

§ 8.

Kjøbesummen for Jorderne, forsaavidt angaaer den Deel, der ikke er omfat til en aarlig Afgift, skal Fæsteren være berettiget til at